

Posudek bakalářské práce Jiřího Perglera „Koreferenční řetězce s nespecifickou a generickou referencí v češtině“

Jiří Pergler svou bakalářskou práci věnoval modifikaci stávajícího modelu anotace vztahů textové koreference v Pražském závislostním korpusu (dále PDT). Prozkoumal významnější české modely reference, ale svůj výsledný model kombinující hierarchicky uspořádané rysy generičnosti a specifičnosti opřel zejména o zavedené zahraniční pojetí generičnosti, založené na formálněsémantickém popisu a shrnuté v kolektivní monografii *The Generic Book* z roku 1999.

Autorova práce je v této své hlavní linii velice přímočará – coby anotátor PDT autor narážel na přílišnou hrubost stávajícího modelu anotace koreference, sestavil proto přehled problémových případů (např. na str. 10–11 a ve třetí kapitole) a s nimi v zorném poli vytvořil jemnější model, který je schopen je zachytit, a větší popisnou sílu nového modelu dokládá na vzorových příkladech i autentických textech z PDT. V této rovině je nutné ocenit i názorná schémata či pasáže usouvzažňující nový model ke stávajícímu modelu koreference v PDT i k jiným českým pracím o typech reference (na str. 24, 34 a 35). A tato linie i osvětluje, proč je seznam použité odborné literatury poměrně úsporný – autor pečlivě zvolil a efektivně využil přesně ty práce, které byly pro jeho cíl relevantní, a nezahltil text nepodstatnými odbočkami.

Druhá, detailnější a z podstaty méně spjitá rovina práce spočívá v bližším popisu jednotlivých referenčních typů a v argumentaci, proč jednotlivé příklady řadit právě k určitému typu a ne jinam a jaké z toho plynou důsledky (str. 36–50).

K práci mám jedinou připomínku:

- Autor na str. 7 konstatuje, že v PDT „obě části apozičního vztahu jsou chápány jako vzájemně koreferenční“, přičemž toto konstatování relativizuje v pozn. 15 příkladem *u některých druhů zboží, například okurek*. Na str. 8 však čteme, že „jak bylo uvedeno výše, v případě vztahu apozice se do koreferenčního řetězce zapojuje pouze řídicí uzel celé apozice“. Prosím autora, aby tyto formulace při obhajobě vysvětlil.

Z hlediska odborného stylu, dodržení gramatické a pravopisné normy a typografických pravidel není práci co vytknout, překlepy jsou velice řídké (například krátké i místo dlouhého ve slově *jedinečnosti* v poznámce pod čarou č. 50 na straně 23).

Jiří Pergler ve své bakalářské práci prokázal schopnost přesného vymezení výzkumné otázky a důsledného hledání odpovědí na ni. Potvrdil, že je schopen kriticky recipovat i náročnou odbornou literaturu a tvůrčím způsobem na ní stavět. Autor celým svým textem přispěl k adekvátnějšímu popisu jednoho jevu v jednom modelu jazyka – z mého pohledu je to velice hodnotný výsledek. Proto předpokládám zveřejnění výstupů této práce a s radostí ji doporučuji k obhajobě s jednoznačným návrhem hodnocení výborně.

V Praze dne 31. 8. 2010

Eva Lehečková